

**SLUJBA DE OBȘTE
LA SFINȚIT MĂRTURISITOR ȘI
LA CUVIOS MĂRTURISITOR**

Tipărită
cu binecuvântarea Prea Sfințitului
NICODIM
Episcop de Edineț și Briceni

© Seminarul Teologic Liceal de fete „Sf. Cuv. Mc. Elisabeta”
Edineț

LA VECERNIE

După obișnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întîi

La Doamne, strigat-am..., stihirile pe 6, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Pe Tine Te cunoaștem temei al adevărului și întărirea credinței, și arătător dogmelor, și părtinitor al buneii-credințe, sălășluirea curăției, și vas ales, bună mireasmă a duhului, și comoară preamare a învățăturilor, și temei al Bisericii lui Hristos, arătătorul de cele sfinte, de Dumnezeu insuflate (N). (3 ori)

Pe tine te laudăm ca pe un următor al Apostolilor, ca pe cel ce ești într-un obicei cu pătimitorii, asemenea rîvnitor pustnicilor; și pecetea învățăturilor; și închipuire dumnezeiască; povățuitor spre tainele lui Hristos, de Dumnezeu purtătorule prealăudate; și ca pe un rîu al înțelegerilor, cel ce izvorăști de la Dumnezeu, îneacă cugetele celor fărădelege

și ale hulitorilor, preaînțelepte (N). (3 ori)

Înmulțind talantul înțelepciunii, preabogate, te-ai învrednicit bucuriei Domnului tău, împodobit fiind cu Darul dumnezeieștii lumini și gânditor stălucind cu raza duhovnicească, acum stai înaintea dreptei celei purtătoare de viață, luminîndu-te pururea cu razele cele de acolo, slăvite (N). (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Împăratul Cerurilor, pentru iubirea de oameni, pe pămînt S-a arătat și cu oamenii a viețuit; că din Fecioară curată trup luînd și dintr-însa ieșind, cu adăugirea firii omenești: un Fiu este, îndoit în fire, dar nu în fețe. Pentru aceasta, propovăduindu-L pe Dînsul Dumnezeu desăvîrșit și om desăvîrșit, cu adevărat, mărturisim pe Hristos, Dumnezeuul nostru. Pe Care roagă-L, Maică nenuntită, să se miluiască sufletele noastre.

V O H O D: Lumină lină...

Prochimenul zilei.

PAREMIILE

Din înțelepciunea lui Solomon, citire:

(III, 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mîna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptii sunt morți cu desăvîrșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Și plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă, în fața oamenilor, ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și, fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scînteii, care se lasă pe miriște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpîni vor fi peste popoare, și Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul, cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sunt partea aleșilor Lui.

De la înțelepciunea lui Solomon, citire:

(cap. 5)

Dreptii în veci vor fi vii și de la Domnul plata lor, și purtarea de grijă pentru dînșii de la Cel Preaînalt. Drept aceea, vor lua Împărăția podoabei și stema frumuseții din mîna Domnului. Că cu dreapta Sa, va acoperi pe ei și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va toată arma rîvna Lui și va într-arma făptura cu arme spre izbînda vrăjmașilor. Îmbrăca-se-va în ziua dreptății și Își va pune Lui coif, judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită bunătate, și va ascuți cumplită mînie întru sabie, și va ridica război împreună cu Dînsul lumea asupra celor fără de minte, merge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor și, ca dintr-un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mînia cea zvîrlitoare de pietre pline va cădea grindină, înfierbînta-se-va asupra lor apa mării. Și rîurile îi vor îneca de năprasnă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii și ca un vifor va vîntura pe ei, și va pustii tot pămîntul fărădelege, și răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Ascultați dar,

împărați, și înțelegeți, învățați-vă, judecătorii marginilor pământului. Ascultați, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți, întru noroadale limbilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânire și puterea de la Cel Preaînalt.

De la înțelepciunea lui Solomon, citire:

(cap. 4)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Și căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor și vârsta bătrâneților, viața cea nespurcată, plăcut lui Dumnezeu fiind, l-a iubit și, viețuind între păcătoși, s-a mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau înșelăciunea să înșele sufletul lui. Că rîvna răutății întunecă cele bune și neînfrînarea poftii schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârșindu-se peste puțin, au împlinit ani îndelungați. Că plăcut era Domnului sufletul lui, Pentru aceasta, s-a grăbit din mijlocul răutății, iar noroadale văzînd și necunoscînd, nici punînd în gînd una ca aceasta,

că dar și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LA LITIE

Stihira hramului

și ale sfîntului:

Dar de tămăduiri de la dumnezeiescul har, după vrednicie, ai primit, (**N**). Pentru aceasta, înșelăciunea duhurilor celor viclene s-a surpat de tine și, fugind de stricăciunea bolilor celor grele, ai trecut din viață, cuvioase, căci izvorăști ca pe niște ape dătătoare de dar curgerile tale, din care adăpîndu-ne, cîntăm pomenirea ta.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Vărsatu-s-au darul în buzele tale, cuvioase Părinte (**N**) și ai fost păstor Bisericii lui Hristos, învățînd oile cele cuvîntătoare, să creadă în Treimea cea de o ființă întru o dumnezeire.

Și acum..., a Născătoarei:

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat de la tine, Preacurată, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ci cerșind bun dar, primește dăruirea către cererea cea de folos.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile, glasul al 4-lea:

Podobie: O preaslăvită minune...

Părinte preaînțelepte (**N**),
Biserica lui Hristos o ai luminat
cu cântări, cântînd cele
dumnezeiești, preaslăvite, și cu
lucrarea Duhului, Părinte,
lovind alăuta ta, cea cu totul
asemenea cu a lui David, cu care
glăsuind, prin dumnezeieștile
cântări, pe toți i-ai tras.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului
moartea cuvioșilor Lui.

Părinte preaslăvite (**N**),
depărtîndu-te de grija lumească
cea tulburătoare, la liniștea lui
Hristos ai alergat, cuvioase, și cu
privirea dumnezeieștilor lucrări,
și cu strălucirile cele cu
adevărat întru tot bogate arătat
te-ai îmbogățit, și credincioșilor
le-ai dat, strălucind cu viața
bine înfrumusețată, preafericite.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de
Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Veniți, pămînteni, cu cântări,
sfîințită și cinstită prăznuirea
cuviosului (**N**) astăzi, cu bună-
credință, să o lăudăm. Că
acesta, cu adevărat, a
dumnezeieștii strălucirii luminează
s-a învrednicit a lua. O, negrăită
milostivirea Ta, Stăpîne

Doamne! Prin care noi am
cunoscut a Te slăvi pe Tine cel
Bun.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Mulțimile călugărilor,
povățuitor pe tine te cinstim,
părintele nostru (**N**), că prin
tine, pe cărarea cea dreaptă, cu
adevărat, a umbla am cunoscut.
Fericit ești, că lui Hristos ai
slujit și a vrăjmașului putere o
ai biruit, cel ce ești cu îngerii
împreună vorbitor, cu dreptii și
cu cuvioșii împreună părtaș; cu
care roagă-te Domnului ca să
miluiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei și a Învierii:

Fecioară nenuntită, care pe
Dumnezeu negrăit L-ai zămislit
cu trup, Maica Dumnezeului
Celui Preaînalt, rugăciunile
robilor tăi primește-le, ceea ce
ești cu totul fără prihană, care
tuturor dăruiești curățire de
greșeli, primind acum
rugăciunile noastre, roagă-te să
ne mîntuim noi toți.

La binecuvîntarea pînilor

TROPARUL glasul al 8-lea:

Al dreptcredincioșilor în-
dreptătorule, al buneii credințe
și al curăției învățătorule, al
lumii luminătorule, podoaba

Arhiereilor cea de Dumnezeu insuflată, (N) preaînțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat, alăută duhovnicească, roagă pe Hristos Dumnezeu să

mîntuiască sufletele noastre. (de 2 ori)

Născătoare de Dumnezeu Fecioară..., (o dată)

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., **troparul sfântului (de 2 ori)** Slavă..., Și acum..., **al Născătoarei: Cel Ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară ...**

După catisma întâi, Sedealna,

glasul al 4-lea:

Podobie: Acela Ce Te-ai înălțat...

Desfătarea celor pămîntești și stricăcioase, și frumusețea lumii, și dulceața vremelnică trecîndule cu vederea, viața pustnicească ai iubit, de unde te-ai învrednicit a te număra în ceata mucenicilor și a Apostolilor, cu care roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești Curată, cu totul fără prihană și neispită de nuntă, care una pe Cel fără de ani, pe Fiul și Cuvîntul lui Dumnezeu L-ai născut, pe Acesta cu Sfinții și cinstiții Apostoli, cu Mucenicii și Proorocii, și cu Cuvioșii roagă-L

să ne dăruiască nouă curățire și mare milă.

După catisma a doua, Sedealna

glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întîmpină pe noi...

Urmînd lui Hristos, lumea ai lăsat, cu înfrînarea ai arătat supunînd trupul preafericite (N), de unde ai dobîndit ungerea sfințeniei, iar acum te-ai mutat către cetele cele nematerialnice, rugîndu-te pentru noi toți, cei ce te lăudăm pe tine. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce una ai născut pe Făcătorul tuturor, ceea ce una ai împodobit omenirea cu nașterea ta, Preacurată, izbăvește-mă pe mine din cursele veliarului celui înșelător, așază-mă pe piatra voilor lui Hristos, rugîndu-te cu de-adinsul Acelui, pe Care L-ai întrupat.

Se cântă polieleul: „Robii Domnului”.

Apoi aceste mărimuri:

*NOTĂ: La un sfințit mărturisitor:

Mărimu-te, pe tine sfințitorule Părinte, (N), și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeuului nostru.

Cu aceste stihuri:

1. Auziți acestea, toate popoarele. Ascultați toți cei ce locuiți în lume.

2. Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

3. Fie numele Domnului binecuvântat de acum și pînă în veac.

4. Izbăvire a trimis Domnul poporului Său; Sfânt și înfricoșător este numele Lui.

5. Fericți cei ce locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor te vor lăuda.

6. Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

*NOTĂ: La un cuvios mărturisitor:

Fericimu-te, pe tine Preacuvioase părinte, (N), și cinstim sfântă pomenirea ta, povățuitorule al călugărilor și împreună vorbitorule cu îngerii.

Cu aceste stihuri:

1. Așteptînd am așteptat pe Domnul și a căutat spre mine și a ascultat rugăciunea mea.

2. Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsa untului de lemn.

3. După cuvintele gurii Tale m-am ferit de cărările împilătorilor.

4. Întors-ai plîngerea mea întru bucurie, luat-ai sacul meu de pe mine și m-ai încins cu veselie.

5. Să știți că Domnul Și-a cunoscut pe sluga Sa cea credincioasă.

6. Lăudați pe Domnul toți cuvioșii Lui, slăviți cu laude sfințenia Lui.

Slavă..., glasul 1-îi:

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicînd: Slavă Ție Dumnezeuule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicînd: și prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție Dumnezeuule (de 3 ori).

După polieleu,

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: A dumnezeieștii credințe...

Luminîndu-te cu dumnezeiescul Duh, cu îndrăzneală ai propovăduit tradiția ortodoxiei, cu totul fericite (N), pe muncitorul cel fărădelege l-ai rușinat, trimițîndu-te întru îndepărtate închisori fără dreptate, părinte, cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu iertare de păcate să dăruiască celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Fiecare unde se mîntuiește, acolo după dreptate și aleargă, și care altă scăpare este ca aceasta, precum tu, Născătoare de Dumnezeu, care acoperi sufletele noastre.

Antifonul întii, glasul al 4-lea:

Din tinerețile mele...

Prochimen glasul al 4-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie.

Toată suflarea...

Evangelhia de la Luca

(XXI, 12-19, vezi marți, săptămîna a 29-a după Pogorîrea Sf. Duh)

După Psalmul 50,

Stihira, glasul al 6-lea:

Cuvioase părinte, în tot pămîntul a ieșit vestirea isprăvilor tale, Pentru aceasta, în ceruri, ai aflat plata ostanelilor tale, taberele drăcești ai pierdut, cetele Îngerești ai ajuns, a căror viață fără prihană ai rîvnit, îndrăzneală avînd către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOA N E L E

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

(Vezi Octoihul, gl. al 8-lea, Canonul Născătoarei – Duminică la Utrenie).

Canonul Sfinților:

Cîntarea întii, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Ca pe uscat umblînd Israil, cu urmele prin adînc, pe gonaciul faraon văzîndu-l înecat, a strigat: Lui Dumnezeu cîntare de biruință să-I cîntăm!

Cu tot gîndul te-a iubit pe Tine, Mîntuitorule, Sfințitul (N), cu bărbăție dîndu-se pe sine la chinuri, răbdînd necazuri și dureri, și nevoi, pînă ce a aflat hrana cea fără de sfîrșit.

Cu stropirile de sînge ai potolit marea cea sărată a necredinței. Rîu te-ai făcut al lui Hristos, adăpînd cu adevărat Biserica pururi.

Slavă...,

Nevoințele cele întinse pe pămînt, le-ai adus lui Dumnezeu, slăvite (N), și te-ai învrednicit a lua cununa Împărăției cerești, și viața cea veșnică și neclintită.

Și acum..., a Născătoarei:

Fiind înfrumusețată cu podoaba faptelor bune, Maica

lui Dumnezeu Curată, pe Făcătorul de bine Dumnezeu, Cel adevărat L-ai zămislit, Care ne-a luminat pe noi cu dumnezeieștile fapte bune.

Cântarea a 3-a,

Irmosul:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeu meu, Cel Ce ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Nici dormitare genelor, nici somn ochilor n-ai dat cuvioase părinte (N), pînă ce te-ai arătat locaș Sfintei Treimi, și vistierie înțelepciunii, îmbogățind lumea cu învățăturile tale cele cu raze de aur, fericite.

Păzitor fiind dumnezeieștilor porunci, de Dumnezeu înțelepțite (N), închis ai fost în temnițe, deschizînd celor credincioși zăvorul căii celei de învățătură, care duce la lățimea cunoștinței.

Slavă...,

Întărindu-te cu dumnezeiască putere, prin mărturisire tare ai surpat îndrăzneala neputincioasă a celor fără de lege,

preasfințite,(N), nevoitorule, ca cel ce ești ostaș al taberei dumnezeiești.

Și acum..., a Născătoarei:

Înțelepciunea și Cuvîntul Tatălui, Cel mai înainte de toți vecii, care în anii cei mai de pe urmă negrăit S-a întrupat din tine, Maică neispită de nuntă, pe tine, Născătoare de Dumnezeu te-a făcut.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-te-ai astăzi...

Soarele cel slăvit te-a pus pe tine ca pe un luceafăr la înălțimea Bisericii Sale, luminînd pe cei credincioși cu cuvintele tale, tăinuitoarele al celor cerești, de Dumnezeu înțelepțite Părintele nostru (N).

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești curată, cu totul fără prihană, și neispită de nuntă, una care pe Cel fără de ani, Fiul și Cuvîntul lui Dumnezeu L-ai născut în ani, pe Acela cu Sfinții și cu cinstiții Apostoli, cu Mucenicii, și Proorocii, și cu Cuvioșii roagă-L, să ne dăruiască nouă curățire și mare milă.

Cîntarea a 4-a,

Irmosul:

*Hristos este puterea mea,
Dumnezeu și Domnul, cinstita
Biserică cu dumnezeiască
cuvîință cîntă strigînd: Din cuget
curat întru Domnul prăznuind!*

Ca și cu o sulită, cu cuvintele tale ai pătruns nedumnezeirea și cu chinurile tale, ca cu o sabie taberele dracilor le-ai biruit, dintru a căroră răutate izbăvește pe cei ce te cinstesc pe tine, întru tot lăudate (N).

Nu jertfesc dracilor, nici mă înfricoșez de moarte, nici de muncile cele materialnice, sfințitul mucenic (N) striga, ci mărturisesc pe Unul Dumnezeu, Cel Ce Se cunoaște în Treime!

Slavă...,

Văzînd Domnul preaslăvită înălțimea smereniei tale, ți-a dăruit ție de sus cuvîntul dregătoriei, părinte, prin care s-au smerit înălțările cele cumplite ale eresurilor.

Și acum..., a Născătoarei:

Ca o ușă care duce către dumnezeiasca intrare, ca un rîu dumnezeiesc, ca un loc de sfințenie, cel înțelegător, ca o

frumusețe a lui Iacov, pe Fecioara o fericim.

Cîntarea a 5-a,

Irmosul:

*Cu dumnezeiasca strălucire Ta,
Bunule, sufletele celor ce mîneacă
la Tine cu dragoste, mă rog,
luminează-le ca să Te cunoască,
Cuvinte al lui Dumnezeu, pe
Tine, adevăratul Dumnezeu, pe
Cel Ce chemi din negura
greșelilor.*

Cu curgerea lacrimilor tale, preaînțelepte părinte (N), ai uscat adîncul dezmierdărilor și cu vărsarea învățăturilor tale, ai astupat pîraiele eresurilor, fericite.

Biserică cu adevărat te-ai făcut încăpătoare Treimii, părinte (N), fiind înfrumusețat cu darul și strălucirea faptelor celor cinstite, și cu smerenia cea de învățătură.

Slavă...,

Cu răbdarea ta surpînd toate întăritările vicleanului, izbăvește-mă de toată vătămarea lui, treaz în tot chipul făcîndu-mă, prin cărările cele ce duc către Dumnezeu, slăvite (N).

Și acum..., **a Născătoarei:**

Lăudăm Preacurată, pe Cel
Ce pentru noi, a luat din tine
trupul cel pătimitor și muritor,
și naștearea cea văzută cu
ipostas alcătuit, dar nu
amestecat.

Cântarea a 6-a,

Irmosul:

*Marea vieții văzându-o
înălțându-se de vișorul ispitelor,
la limanul tău cel lin alergând,
strig către Tine: Scoate din
stricăciune viața mea,
Multmilostive!*

Făcându-te luminător și
luminând marginile cu lumina
necunoștințelor tale, ai
mărturisit numele lui Hristos
înaintea muncitorilor, de
chinuri răbdătorule al
Domnului întru tot lăudate (N).

Limba ta s-a făcut cu
adevărat ca trestia scriitorului
ce scrie degrabă, mărturisind
știință, cu totul cinstită, și pe
lespezile inimilor însemnând
legea Duhului, părinte (N).

Slavă...,

Cei ce înoată după învățatura
ta, părinte de Dumnezeu
grăitorule, se izbăvesc de

adîncul întreitelor valuri cele
vătămătoare de suflet, iar cei
care sunt în eresuri și vin la
dreapta credință, se mîntuiesc.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Duhul Sfînt, pogorîndu-Se
peste tine, Curată, ceea ce ești
pază fecioriei, te-a făcut cinstit
locaș al Fiului Celui Preaînalt pe
tine, cea cu totul fără prihană și
prea fericită.

C O N D A C, glasul al 2-lea:

Îndulcindu-te, de Dumnezeu
înțelepțite, cu înfrînare, poftele
trupului le-ai adormit, arătîndu-
te crescut cu credință și ca un
pom al vieții cel din rai ai
înflorit, (N), Părinte sfințite.

I C O S

Stînd înaintea lui Dumnezeu,
întru tot slăvite, cuvioase,
mucenice, deschide-mi gura
mea, preasfințite, prin
rugăciunile tale cele de
Dumnezeu primite, ca să laud
viața ta cea fericită și cu
vrednicie să vestesc faptele tale
cele bune, care cu călduroasă
dragoste ai săvîrșit pe pămînt.
Căci tare mărturisitor ai fost,
prin credință ai isprăvit

înfrînarea și ai iubit privegherea și curăția (N), părinte sfințite.

Cîntarea a 7-a,

Irmosul:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut Îngerul cuvioșilor tineri, iar pe haldei arzîndu-i porunca lui Dumnezeu, pe muncitorul l-a plecat a striga: Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri!

Precum viața ta a fost prealuminată, pentru postire, de Dumnezeu înțelepțite, așa de tare s-a arătat pătimirea ta. Pentru că pe Hristos ai preaslăvit arătat, strigînd: Bine este cuvîntat Dumnezeul Părinților noștri!

Încingîndu-te cu bărbăție prin curăția minții celei întregi, plăcutule lui Dumnezeu părinte (N), și luînd luminată cununa muceniei prin dar, ai strigat: Bine este cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Necredincioșii cei ce nu se închină icoanei tale, Mîntuitorule, cu multe răni pe sluga ta au necăjit-o, cea care pururi zicea și striga către Tine: Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri!

Și acum..., a Născătoarei:

Cel Ce șade în sînurile Tatălui nescris împrejur, Preacurată, acum, ieșind din sînurile tale, șade scris împrejur, asemănîndu-Se chipului tău, făcîndu-Se Adam, ca să mîntuiască pe Adam.

Cîntarea a 8-a,

Irmosul:

Din văpaia rouă ai izvorît cuvioșilor, și jertfa dreptului cu apă o ai ars, că toate le faci, Hristoase, oricîte vrei, pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Ca alt Soare luminos te-ai arătat, trimițînd învățătura marginilor, risipind întunericul cel luminos a tot păcatului, la lumina pocăinței, fericite (N).

Îngrădindu-te cu curgerile învățăturilor celor dumnezeiești, ca un rîu din alt Eden ai ieșit, adăpînd fața pămîntului, plăcutule al lui Dumnezeu (N), și înecînd neghinele necredinței.

Binecuvîntăm pe Tatăl...

Te-ai înfrumusețat, preafericite, cu podoaba cuvintelor tale. Că te-ai arătat trestie a Sfîntului Duh, cu bună-credință scriind dumnezeiasca înțelegere

a credincioșilor, și preaînălțînd pe Hristos În veci.

Și acum..., a Născătoarei:

La acoperămîntul tău alerg, ceea ce ești cu totul fără prihană, și sprijin vieții mele pe Tine Te pun înainte, pe ceea ce mai presus de minte ai născut pe Dumnezeu Cuvîntul, pe Care Îl preaînălțăm întru toți.

Cîntarea a 9-a,

Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta cetele Îngerești. Iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvîntul întrupat, pe Care mărindu-L, cu oștile cerești, pe Tine Te ferim.

Ca o lumină, ca o lună, ca un Soare mare, ca un fulger ai strălucit Bisericii lui Hristos și cugetele credincioșilor le-ai luminat, sălășluindu-te întru lumina cea neînserată, cîntînd cu glasurile cele întreit Sfinte pe Treimea cea nezidită.

Pămîntul s-a îmbogățit cu mormîntul tău cel sfînt și cu sfințitul trupul tău, întru tot

lăudate (N), și sufletele dreptilor au săltat, iar Îngerii au primit Duhul tău, fericite, cu care împreună pomenește-ne pe noi, pe toți care te laudăm pe tine.

Slavă...,

Făcîndu-te lăcaș Preasfîntului Duh și rîu ce se umple de apele vieții, și temelie neclintită a Bisericii, treaptă a dreptei credințe, izvor pururi curgător, izvor după vrednicie minunat al dumnezeieștii pocăințe, (N).

Și acum..., a Născătoarei:

Ca o picătură cerească s-a pogorît ploaie în pîntecele tău, Fecioară, și a uscat curgerile înșelăciunii, izvorînd ne-strictăciune, și izbăvire tuturor oamenilor prin tine, ceea ce ești de Dumnezeu cu dar dăruită.

LUMINÎNDA:

Cu chinuire mai bine lămurindu-te, iar a doua oară cu postul săvîrșind dumnezeiască călătorie, la cer te-ai suit, și stai înaintea lui Hristos, (N), părinte cuvioase. Roagă-te pentru noi, cei ce, cu căldură, te laudăm pe tine. (2 ori)

Slavă..., **Și acum..., a Născătoarei:**

Ceea ce ai născut Bucuria negrăită, pe Domnul, ai bucuriei celei cerești părtași ne fă pe noi, pe toți, care te cinstim pe tine, Preacurată, și mulțumire din suflet aducem ție: Nu uita pe robii tăi, binecuvântată Marie!

L A L A U D E

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Data-i semn...

Darul duhului răsărind ție, strălucit te-a luminat, drept aceea, ai micșorat noaptea patimilor și ai ajuns la ziua nepătimirii, curat împreunându-te cu lumina cea preacurată. Întru care viețuind, nu uita, grăitorule de Dumnezeu, pe cei ce cu credință cîntă sfințită pomenirea ta. (2 ori)

Purtînd darul ceresc cel dorit ție (**N**), de cele pămîntești nu te-ai îngrijit. Pentru aceasta, ca un fără de trup, ți-ai ales viața de chinuri, vrînd a te îndulci, prin buna-credință cu izvorul desfătării celei pururi fiitoare, plăcutule al lui Dumnezeu, și cu lacrimile ai uscat izvorul cel tulbur al patimilor, cuvioase, și

ai adăpat spicele cele hrănitore de suflet.

Dar de tămăduiri de la dumnezeiescul har, după vrednicie, ai primit, (**N**). Pentru aceasta, înșelăciunea duhurilor celor viclene s-a surpat de tine și, fugind de stricăciunea bolilor celor grele, ai trecut din viață, cuvioase, căci izvorăști ca pe niște ape, dătătoare de dar curgerile tale, din care adăpîndu-ne, cîntăm pomenirea ta.

Slavă..., **glasul al 5-lea:**

Cuvioase părinte, n-ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, pînă ce sufletul și trupul de patimi ți-ai slobozit, pe tine însuți te-ai gătit locaș Duhului, că înviind Hristos cu Tatăl, sălășluire întru tine a făcut, și Treimea cea de o ființă plăcut făcîndu-te. Pro-povăduitorul cel mare, părintele nostru (**N**), roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Fericimu-te, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și te slăvim

credincioșii după datorie, cetate
neclintită, zid nesurpat,
folositoarea cea tare și scăparea
sufletelor noastre.

Slavoslovia cea mare, troparul, ecteniile
și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din cântarea a 3-a și a 6-a.
Prochimen gl. al 7-lea: Scumpă este
înaintea Domnului..., Stih: Ce voi răsplăti
Domnului pentru toate... Apostolul din
Epistola a doua către Timotei (I, 3-9, vezi
Apostolul din 22 ianuarie). Aliluia, glasul
1-ii: Lăuda-vor cerurile minunile Tale,
Doamne. Stih: Dumnezeu e preaslăvit în
sfatul sfinților.

Evangelhia de la Luca (XII, 32-40, vezi
sîmbătă, săpt. a 28-a după Pogorîrea Sf.
Duh).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi
dreptul, de auzul rău nu se va
teme.